

Страни в главното производство

Ищец: ZK, в качеството на правоприменик на JM, синдик на BMA Nederland BV

Ответник: BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG

при участието на: Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland

Диспозитив

- 1) Член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че съдът по седалището на дружество, чиито задължения са станали несъбираеми, защото главното дружество майка на това дружество не е изпълнило задължението си за полагане на дължимата грижа по отношение на кредиторите на последното, е компетентен да разгледа колективен иск за обезщетение за вреди по дела относно неправомерно увреждане, деликт или квазиделикт, който синдикът на това дружество е предявил в рамките на законоустановената му функция за осребряване на масата на несъстоятелността, в полза на, но не от името на всички кредитори.
- 2) Отговорът на първия преюдициален въпрос не е различен, ако се вземе предвид фактът, че в главното производство фондация защитава колективните интереси на кредиторите и че предявеният за тази цел иск не отчита индивидуалните обстоятелства на кредиторите.
- 3) Член 8, точка 2 от Регламент № 1215/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че ако съдът, сезиран с първоначалното дело, отмени решението си, с което е обявил, че е компетентен да разгледа това дело, той автоматично губи и компетентността си да разгледа исканията, предявени от встъпилата страна.
- 4) Член 4 от Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Рим II“) трябва да се тълкува в смисъл, че по принцип правото, приложимо към задължение за поправяне на вреди на основание на задължението за полагане на дължимата грижа от главното дружество майка на обявено в несъстоятелност дружество, е правото на държавата, в която е седалището на последното, макар предходното съществуване на финансово споразумение между тези две дружества, в което се съдържа клауза за предоставяне на компетентност, да е обстоятелство, което може да установи явно по-тесни връзки с друга държава по смисъла на параграф 3 от този член.

(¹) ОВ С 443, 21.12.2020 г.

Решение на Съда (пети състав) от 10 март 2022 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover — Германия) — Производство по дело срещу K

(Дело C-519/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Имиграционна политика — Директива 2008/115/ЕО — Задържане с цел извеждане — Член 16, параграф 1 — Директен ефект — Специализиран център за задържане — Понятие — Задържане в затвор — Условия — Член 18 — Извънредна ситуация — Понятие — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Ефективен съдебен контрол)

(2022/C 171/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Жалбоподател: K

при участието на: Landkreis Gifhorn

Диспозитив

- 1) Член 16, параграф 1 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, трябва да се тълкува в смисъл, че специално отделение на затвор — което, от една страна, макар да има собствен директор, е под ръководството на този затвор и на подчинение на отговарящия за затворите министър и в което, от друга страна, задържаните с цел извеждане граждани на трети страни се настаняват в специални сгради, разполагащи със собствени съоръжения и отделени от другите сгради на същото отделение, в които се настаняват лица, осъдени за извършването на престъпления — може да се счита за „специализиран център за задържане“ по смисъла на тази разпоредба, ако приложимите условия на задържане на тези граждани изключват, доколкото е възможно, задържането да прилича на поставяне в затворническа среда и ако са уредени по начин, който зачита основните права, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз, и правата, закрепени в член 16, параграфи 2—5 и в член 17 от Директива 2008/115.
- 2) Член 18 от Директива 2008/115, разглеждан във връзка с член 47 от Хартата на основните права, трябва да се тълкува в смисъл, че национална юрисдикция, от която се иска в рамките на компетентността ѝ да разпорежи или да продължи задържане в затвор на гражданин на трета страна с цел извеждане, трябва да може да провери дали са изпълнени условията, при които този член 18 допуска държава членка да задържи съответния гражданин в затвор.
- 3) Член 16, параграф 1 от Директива 2008/115, разглеждан във връзка с принципа на предимство на правото на Съюза, трябва да се тълкува в смисъл, че национална юрисдикция е длъжна да остави без приложение правна уредба на държава членка — която допуска незаконно пребиваващи граждани на трети страни временно да бъдат задържани в затвори с цел извеждане, като бъдат отделени от обикновените затворници — ако условията, които член 18, параграф 1 и член 16, параграф 1, второ изречение от тази директива поставят за съответствието на такава правна уредба с правото на Съюза, не са или вече не са изпълнени.

(¹) ОВ С 19, 18.1.2021 г.

Решение на Съда (шести състав) от 3 март 2022 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — Производство, образувано по инициатива на А

(Дело C-634/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Признание на професионалните квалификации — Директива 2005/36/ЕО — Приложно поле — Условия за получаване на правото на самостоятелно упражняване на професията лекар в приемащата държава членка — Диплома, издадена в държавата членка по произход — Ограничаване на правото на упражняване на професията лекар за период от три години — Надзор от правоспособен лекар и паралелно тригодишно специализирано обучение по обща медицина — Членове 45 ДФЕС и 49 ДФЕС)

(2022/C 171/16)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: А

При участието на: Sosiaali- ja terveystieteiden valvontavirasto

Диспозитив

Членове 45 ДФЕС и 49 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат компетентният орган на приемащата държава членка да предостави на дадено лице въз основа на националното законодателство право да упражнява професията лекар, което е за ограничен във времето период от три години и за което трябва да е изпълнено двустранното условие — първо, заинтересованото лице да практикува под ръководството и надзора на правоспособен лекар, и второ — през същия период това заинтересовано лице успешно да премине тригодишно специализирано обучение по обща медицина, за да може да получи правото да упражнява самостоятелно професията лекар в приемащата държава членка, като се има предвид, че заинтересованото лице, което е следвало базово обучение по медицина в държавата членка по произход, притежава